



Θεσσαλονίκη: Το μοντέλο διακυβέρνησης του "Ανατόλια" και πώς θα μπορούσε αυτό να εφαρμοστεί και σε άλλους τομείς.

Πηγή: ΑΠΕ 03/06/13-13:02

Μια ενδελεχή ματιά στη διακυβέρνηση ενός εκπαιδευτικού οργανισμού με μακρά παράδοση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης προσφέρει η δίγλωσση (ελληνικά – αγγλικά) έκδοση “Θεσμική διακυβέρνηση και το διοικητικό Συμβούλιο του Κολλεγίου Ανατόλια”.

Το Κολλέγιο Ανατόλια είναι ένας ανεξάρτητος, μη κερδοσκοπικός, εκπαιδευτικός οργανισμός που ιδρύθηκε το 1886 στη Μερζιφούντα του Πόντου και το 1924 εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη. Η παρουσία του και στις τρεις εκπαιδευτικές βαθμίδες ολοκληρώθηκε το 2004, με τη λειτουργία του δημοτικού Σχολείου, ενώ διευθύνεται από Δ.Σ. με μέλη Αμερικανούς και Έλληνες, από τους οποίους οι μισοί είναι απόφοιτοι και όλοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ανιδιοτελώς. Έδρα του ΔΣ του Κολλεγίου είναι η Μασαχουσέτη.

Η μελέτη αναλύει τη δομή, τη συγκρότηση, το πνεύμα και τις προκλήσεις των αμερικανικών ΜΚΟ εστιάζοντας στα καθήκοντα των Δ.Σ. στην εποπτεία και χρηματοδότηση, αλλά και στο πώς καλά διοικούμενοι ΜΚΟ συνδυάζουν την ιδιωτική πρωτοβουλία, την ανεξάρτητη διοίκηση και την αυτοχρηματοδότηση με τη συμβολή του Δημοσίου, μέσω ρυθμίσεων που διευκολύνουν τη δημιουργία υπηρεσιών, όπως αυτές υποδεικνύονται από τις ανάγκες της κοινωνίας. Τη μελέτη “υπογράφει” ο πρόεδρος της Επιτροπής διακυβέρνησης του Δ.Σ. του Ανατόλια και μέλος του δικηγορικού Συλλόγου της Νέας Υόρκης Σέργιος Χατζημιχάλογλου, ενώ προλογίζουν ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης και η καθηγήτρια της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ Αναστασία Γραμματικάκη - Αλεξίου.

Με αφορμή την παρουσίαση της έκδοσης στη Θεσσαλονίκη, ο κ. Χατζημιχάλογλου μίλησε, μεταξύ άλλων, στο ΑΠΕ – ΜΠΕ για το μοντέλο διακυβέρνησης σε ΜΚΟ όπως το Ανατόλια και τους άξονες αυτού που θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στην ελληνική πραγματικότητα. Το “κλειδί” για μια χρηστή διακυβέρνηση σε ΜΚΟ όπως το Ανατόλια είναι, σύμφωνα με τον κ. Χατζημιχάλογλου, “ένα Δ.Σ. που να καθορίζει τη στρατηγική κατεύθυνση για την εκπλήρωση της αποστολής του ιδρύματος και να εποπτεύει την πιστή και υπεύθυνη εκτέλεση της πολιτικής του”. Όπως χαρακτηριστικά τονίζει, “η χρηστή διακυβέρνηση προφυλάσσει τουλάχιστον από την απιστία και την κακή διαχείριση και όσο το δυνατόν προωθεί το πεδίο δράσης, ήτοι την ανάπτυξη του οργανισμού”.

“Στρατηγικός σχεδιασμός, συστηματική εποπτεία, αξιολόγηση προσωπικού, ενδελεχείς οικονομικοί έλεγχοι και ανάπτυξη του οργανισμού” είναι ορισμένοι από τους άξονες διακυβέρνησης του Ανατόλια, που κατά τον ίδιο, θα μπορούσαν να εφαρμοστούν με επιτυχία και στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις ιδιαιτερότητές της όσο και την υφιστάμενη οικονομική κρίση. Όπως λέει, “όλα τα παραπάνω πρέπει να εφαρμόζονται με συστηματικό, λογικό και διαφανή τρόπο” και είναι απαραίτητα “ώστε το εκπαιδευτικό ίδρυμα να χαίρει γενικής εκτίμησης και συμπαράστασης από την κοινωνία, να προκαλεί τη

ζήτηση για τις υπηρεσίες του και να διευκολύνει την ανεύρεση νέων πόρων μέσω δωρεών και χορηγιών που θα εξυπηρετήσουν καλύτερα την αποστολή του και θα διευρύνουν την ακτίνα δράσεώς του”.

Ο κ. Χατζημιχάλογλου εκτιμά ακόμη πως το μοντέλο διοίκησης και διακυβέρνησης του Ανατόλια θα μπορούσε, ως ένα μοντέλο μη κερδοσκοπικού ιδρύματος, να εφαρμοστεί και σε άλλους τομείς, όπως του Πολιτισμού και της Υγείας (μουσεία, νοσοκομεία κ.λπ.). Φέρνει δε, ως παράδειγμα την Ιαπωνία, που μετά το τσουνάμι και τις εκρήξεις στους πυρηνικούς της αντιδραστήρες έλαβε ευνοϊκά φορολογικά μέτρα, που οδήγησαν σε αυξημένη δραστηριότητα και σύσταση νέων μη κερδοσκοπικών οργανισμών. “Αυτά τα μέτρα – εξηγεί – ενίσχυσαν και συμπλήρωσαν τις λειτουργίες των κρατικών υπηρεσιών, τη μη επαρκή χρηματοδότηση της Πολιτείας και επιστράτευσαν τον εθελοντισμό, απελευθερώνοντας τις δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας”.

Σκιαγραφώντας το "προφίλ" μιας ολοκληρωμένης ακαδημαϊκής κοινότητας, ο κ. Χατζημιχάλογλου σημειώνει πως αυτή απαιτεί τη συνύπαρξη μιας σειράς στοιχείων για να μην υπάρξουν θεσμικά, όπως λέει, κενά: φιλόμαθο και αξιοκρατικό ήθος που να καλλιεργεί την προσωπική καλλιέργεια, την κοινωνική συνείδηση και τα εφόδια για τη ζωή, ένα Δ.Σ. που να λειτουργεί – μεταξύ άλλων – με διαφάνεια, υπευθυνότητα και συνοχή, έναν εκλεγμένο πρόεδρο κατόπιν διεθνούς και ανοιχτής αναζήτησης, ο οποίος να μπορεί να ηγηθεί μιας διοίκησης που να στοχεύει στη συνεχή βελτίωση και ανάπτυξη του οργανισμού, αφοσιωμένο διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, παροτρύνσεις και υποστήριξη από γονείς και μαθητές, συστηματική συμπαράσταση από τους απόφοιτους για τη βελτίωση και ανάπτυξη του ιδρύματος, ευέλικτο, ευνοϊκό, σταθερό νομικό πλαίσιο και φορολογικό περιβάλλον κ.ά.